

בבית המשפט העליון

רע"פ 1617/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מאיר אוחיון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"פ 14595-09-18 מיום 16.1.2019 שניתן על ידי כב' השופטים יורם צלקובניק, יואל עדן וגילת שלו; בקשה למינוי סניגור

בשם המבקש: עו"ד מאיר אוחיון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה י' צלקובניק והשופטים י' עדן ו-ג' שלו) בע"פ 14595-09-18 מיום 16.1.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ט' לחיאני שהם) בת"פ 49788-02-17 מיום 8.1.2018.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 26.1.2016 בסמוך לשעה 14:20 החזיק המבקש במגירה שבמטבח הדירה בשלוש עשרה "אצבעות" של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 23.66 גרם נטו, כאשר כל "אצבע" עטופה בנפרד, וכן בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.65 גרם נטו.

2. המבקש לא כפר בעובדות כתב האישום אך טען כי יש לזכותו מהעבירה שבה הואשם, כיוון שהחיפוש שנערך בדירתו ללא צו שיפוטי היה בלתי חוקי. זאת, הן משום שהחיפוש בוצע על בסיס מידע מודיעיני ששעת מסירתו חסויה ולכן לא הוכח כי היה לשוטרים יסוד להניח כי בדירה מתבצעת עבירה בעת החיפוש או שזו בוצעה זה מקרוב, כנדרש לפי סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה). והן משום שהסכמת המבקש לחיפוש בלא נוכחות שני עדים אובייקטיביים לא הייתה הסכמה מדעת משלא הועמד על זכותו לסרב לעריכת החיפוש בהיעדר עדים.

3. בתיק לא נשמעו הוכחות. ראיות המשיבה הוגשו בהסכמה והמבקש מצידו לא העיד בעצמו ולא הביא עדים מטעמו.

4. ביום 8.1.2018 הורשע המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. נקבע כי אף ששעת מסירת המידע המודיעיני חוסה תחת חיסיון, הרי שמדו"חות הפעולה של השוטרים, שהוגשו בהסכמה, עולה בבירור כי בידי המשטרה היה קיים מידע שהעיד על ביצוע העבירה בזמן אמת על-ידי המבקש. עוד נקבע כי די בדו"חות הפעולה ובדו"ח החיפוש, אשר עליו חתם המבקש כי הוא מבקש שהחיפוש ייערך שלא בנוכחות עדים, כדי לקבוע כי החיפוש בוצע כדין, בהתאם להוראות סעיף 26(א)(3) לפקודה. זאת משום שהדו"חות הוגשו בהסכמה; בא-כוח המבקש בחר שלא לחקור את השוטר באשר להסבר המדויק שניתן למבקש; בהינתן חזקת התקינות השלטונית; ומשהמבקש בחר שלא להעיד ולספר את גרסתו. בית המשפט אף הוסיף וקבע, מעבר לצורך, כי בנסיבות המקרה לא היה מקום לפסול את הראיה, גם לו הייתה מתקבלת טענת המבקש ביחס לאי-חוקיות החיפוש משלא הוסברו לו זכויותיו עד תום.

4. לאחר מתן הכרעת הדין ולאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, גזר בית המשפט השלום על המבקש עונשי מאסר מותנים, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו.

5. המבקש ערער על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי תוך שחזר על הטענות שהעלה בבית משפט השלום.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. לעניין חוקיות החיפוש, נאמר, בין היתר, כי כדי לבסס חשד סביר אין דרישה לראייה קבילה, וכי ניתן להתבסס על טענותיו של צד שלישי בגיבוש החשד. נקבע, כי הגם שמועד מסירת המידע חסוי, המדובר במידע עדכני

שנמסר "זה מקרוב" שהעיד על הימצאות סמים בעת ביצוע החיפוש, כפי שעולה מדו"חות הפעולה של השוטרים, אשר הוגשו בהסכמה. באשר לאופן ביצוע החיפוש, עמד בית המשפט קמא על כך כי המבקש אינו יכול להעלות טענה עובדתית המנוגדת לעובדות שעלו מן הראיות המוסכמות. עוד קבע בית המשפט כי החיפוש שלא בנוכחות שני העדים נעשה לבקשתו כדין, ובגדר למעלה מן הצורך קבע כי גם אם נפל פגם באופן עריכת החיפוש, אין בו כדי להקים עילה לפסילת הראיות שנתפסו.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

7. בבקשתו חזר המבקש, שאינו מיוצג, על טענותיו שנטענו בידי בא-כוחו בערכאות קמא, מבלי לפרטן. המבקש שב וטען כי החיפוש אינו חוקי, וכי יש בפסק הדין שניתן ברע"פ 3829/15 קסאי נ' מדינת ישראל (20.12.2018) (להלן: עניין קסאי) כדי לסייע לו. בנוסף, ביקש כי אורה על מינוי סניגור ציבורי לייצגו בהליך דנן.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנוב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). טענות המבקש כבר הועלו לפני בית המשפט קמא ונדחו לגופן באופן מנומק, מפורט וענייני. חרף טענת המבקש כי בקשתו מעלה שאלה משפטית עקרונית, איני סבור כי טענותיו אכן מקימות עילה למתן רשות ערעור, או כי נגרם לו עיוות דין או אי-צדק חמור המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

8. טענות המבקש, שנטענו גם לפני בית המשפט קמא, בדבר חוקיות החיפוש, הן טענות "ערעוריות" באופיין, הממוקדות בעיקרן בממצאי עובדה שנקבעו בבית משפט השלום, כגון מועד מסירת המידע המודיעיני למשטרה והסכמת המבקש לעריכת החיפוש שלא בנוכחות שני עדים. בצדק ציין בית המשפט המחוזי, כי ראיות התביעה הוגשו בהסכמה והמבקש מצידו לא העיד בעצמו ולא העיד איש מטעמו. המבקש אף לא הגיש

בקשה לגילוי ראייה חסויה. בנסיבות אלו, יש קושי בטענותיו ביחס לביסוס החשד ולסמיכות הזמנים בין המידע לבין החיפוש שבוצע, כאשר המסקנות העובדתיות של בית משפט השלום התבססו על הראיות שהוגשו בהסכמה. זאת ועוד, לו רצה המבקש לשלול את תוצאות החיפוש או את הסכמתו לעריכת החיפוש שלא בנוכחות שני עדים, היה עליו להעיד ולשטוח את גרסתו המלאה והמפורטת בעניין זה לפני הערכאה הדיונית.

כידוע, ערכאת הערעור תתערב בקביעות שבעובדה ובמהימנות של הערכאה הדיונית במקרים חריגים בלבד, לא כל שכן מקום שעסקינן בבקשת רשות ערעור בגלגול שלישי (ראו, מבין רבים, רע"פ 3160/16 חוסייני נ' הועדה המרכזית לתכנון ובניה מזרח השרון, בפסקה 14 (4.6.2018)). לאחר שעיינתי בהכרעת הדין של בית משפט השלום, בפסק הדין של בית המשפט המחוזי ובראיות שהוגשו בהסכמה, נחה דעתי כי עניינו של המבקש אינו נמנה עליהם.

9. המבקש הפנה לעניין קסאי כביסוס לטענה כי בקשתו מעלה שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי, מבלי לפרט במה דברים אמורים. לפיכך, אציין רק כי טענות בעניין זה הועלו על ידי בא-כוחו בערעור בבית המשפט קמא ונדחו. ככל שהמבקש שב וחוזר על טענות אלו, הרי שבנסיבות המקרה, ובהינתן הראיות המוסכמות והמסקנות העובדתיות שהוסקו מהן, לא נפל דופי בהחלטת בית המשפט קמא לדחותן.

10. בשולי הדברים אציין כי לא מצאתי בנסיבות העניין להיעתר לבקשה למינוי סניגור ציבורי. מדובר בבקשה ב"גלגול שלישי", כאשר המבקש היה מיוצג בשתי הערכאות, וטענותיו, כפי שהועלו בבקשה זו, הובאו לפניו כבר בהרחבה באמצעות בא-כוחו.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ט (21.3.2019).

ש ו פ ט